

מסורת הש"ס

(א) תוספתא פ"ג ד"ק ע"ג.
חולין טו. גיטין נג. ב"ב טז.
(תורתם) פ"ב מ"ב מ"א. חנויות
(ג) "אין תוספתא פ"ב מ"ב.
ד"ה (אמר רבא), (ג) תוספתא
פ"ב ד' (אין) ומהתחבין אותו
החיות קטנות ומהתחבין אותו
עד שמצדקת חמקת ואין נכסיה
של וכן שחלוקת יוצא שט
והתפרדו על כספיהם. ערך
ערך שער ג', וכן ושת
לתלמודא לא נראה לתקן כיון
דריה אימר אפילו תבטי

רבינו חננאל

דעמיין דלא לארומיסן קעניג לוי וכל המלעמק ויפס לו. כלומר וכן כל שאר המלעמק ויפס להם אסור לאוכלן אם השכן מויד: קטני מילס. בשלג ביטל בר כרטי דיש מילס בין למוד למוד במשהה. קשיי בין לרדס דמי ויפס דשרי מויד בין לרד נחמן דאסר מי למריוי. בשלגא דר נחמן. מלי למריוי. מי מילס האקא דשוגג יאכל פטי גוריה דלמירקין לקיטן דגוריו על השפוחין וסי איתמר דר' חייא בר אבא דתריאנא אליניה דשוגג אסור לאחמ גוריה: אלא דרסא דרבי ויפס. דלאמרי אליני דר' חייא בר אבא דהרינא חף במויד: אלא קודס גוריה. איתמר דר' חייא: קשיי מילס מויד. דהכא מילס במויד לא יאכל: ואי לאחמ גוריה קשיי נמי שוגג. דאפי' שוגג הי' למסר דאילו ממני' קודס גוריה שגעת: המגשיל בשבת. ירידס דליכא חיונא דלאוריחא: וסי' לשוכח. דהמשהה מני מגעור יום אם שחכ בשוגג יאכל ולא במויד דהכא לא יאכל כלינו בשלג צריס בשבת: קשיי דר' מאיר אדר' מאיר. דתינו לעיל צריס מירקין [ו.]. לר' מאיר אליניא דציה' חמין אכל לא מבשיל והכא שרי חמין ותבשיל צשייל בר צרו: וקשיי דר' יהודה אדר' יהודה. דהתם א"ר יהודה חמין ותבשיל והכא אקר תבשיל צשייל כל צרו: הא לכחחלס. משנה קמייתא בשבת קלחמא קמיייר ויך בשבחה כסר קטומה. היא דלעיל איירי בגרופה קטומה דקדקתי בה משהין על גבי גרופה קטומה ואין משהין על שאניה גרופה ומה הן משהין על הגרופה שהתרו לשהות ר"מ אומר כ' הלכן אפי' לכחחלה שרי ר' יהודה והכא כשאינה גרופה הלכן קשיי דעמד דאסר עבר וסשה במויד מלי. מותר לאוכלה: אז לא: חמין לא אסר. דמלעמק ופס לו: מלי צייס אסר. דמלעמק ויפס לו: מלי

כמו נחשוש שבה. חתך עניין בחמירה:
לא לשבח הבאה. אשר לכן עכשיו שלא
לעשות זאת. אולם הבאה אצל בחמירה
שמו: מכלל דבימים מזמקום דו.
ענין היא: והביאו לפניו. בחול:
כעוורדין. שולטמקו עד ששעש קות
כעוורדין קורמ"ש בעל"ו. ומדאמר ואכ

בשוגג ומייתי רחיה ממעשה דר' יוסי דא
במזיד כמו עברה ולשה דפסחי

ל לַשְׁבֶּת הַבֹּאָה. כֹּלֵה קֹנִיָּא נִשְׁלִיכָה

בירה פרק שלישי שבת

ובת. משנה היא: ולא שגא.
גג למזיד והכי דרש להו
ר לאוכלה אי אמזיד מדמה
יורה מצעוד יום יאכל: דלא

ששכח קדירה על גבי כירה וכשלה בשבת
אישתיק ולא א"ל ולא מידי למחר נפק
דרש להו ^ההמבשל *בשבת *בשונג יאכל
בבמויד לא יאכל ולא שנא מאי ול"ש רבה
ורב יוסף דאמרי תרווייהו להיתורא מבשל
הוא דקא עביד מעשה במויד לא יאכל אבל
האי דלא קא עביד מעשה במויד גמי יאכל
רב נחמן בר יצחק אמר *לאיסורא מבשל
הוא דלא אתי לאיערומי בשונג יאכל אבל
הוא דאתי לאיערומי בשונג גמי לא יאכל
מיתבי ^ישבח קדירה על גבי כירה וכשלה
בשבת בשונג יאכל במויד לא יאכל בד"א
בבחמין שלא הוחמו כל צורכן ותבשיל שלא
בישיל כל צורכו אבל חמין שהוחמו כל
צורכן ותבשיל שבישיל כל צורכו בין בשונג
בין במויד יאכל דברי ר"מ ר' יהודה אומר
בחמין שהוחמו כל צורכן מותרין מפני
שמצמק ורע לו ותבשיל שבישיל כל צורכו

אסוד מפני שמצטמק ויפה לו וכל המצטמק
וייפה לו כגון כרוב ופולים ובשר יטרורף אסור
ויכל המצטמק ורע לו מותר קלתו מיהא
בתבשיל של אבישל כל צורכו בשלמתי לרב
בתחמן לא יצחק לא קשיא כאן קודם גזרה
לבאן לאחר גזרה אלא רבה ורב יוסף דאמרי
להיתירא אי קודם גזרה קשיא מויד אי
לאחר גזרה קשיא נמי שונג קשיא מאי
גזירתא דאמר רב יהודה בר שמואל א"ר
אבאבא אמר רב כהנא אמר רב בתחילה היו
אוואומרים המבשל בשבת בשונג יאכל במויד
אלא יאכל וה"ה לשוכה משרבו משהין במויד
ואומרים שכיחא אנו חזרו וקנסו על השוכה
קשיא דר' מאיר אדר' מאיר קשיא דר'
יהודה אדר' יהודה דר' מאיר אדר' לא
קשיא הא לכתחילה הא דיעבד דר' יהודה
אדר' יהודה נמי לא קשיא כאן בגרופה
קטומה כאן בשאינה גרופה וקטומה
איביעיא להו עבר ושהה מאי מי קנסוהו
דבנן או לא ת"ש דאמר שמואל בר תנן א"ר
חנינא כשהלך רבי יוסי לציפורי מצא חמין
שנשתהו על גבי כירה ואמר לא ביצים
מצומקות שנשתהו על גבי כירה ואמר להן
ממאי לאו לאותו שבת לא ילשבת הבאה
מכלל דביצים מצומקות מצטמקות ויפה להן
נינהו אין דאמר רב חמא בר חנינא פעם
אחת נארחתי אני ורבי למקום אחד
והביאו לפנינו ביצים מצומקות כעוזרדין
ואכלנו מהן הרבה: ב"ה אומרים אף
מחוירין: אמר רב ששת לדברי האומר

ו הרבה מכלל דיפה להן: דמבעיא ליה צבשיל ובשוגג
כר' יהודה אי אסר מאטמה מחזירין

ור ומשמע ליה דאפי' בשוגג היה מדקאמר ונשתהו ולא קא
(דף מב.) ואומר רשב"א דקודם גזירה צעו דאחר גזירה פש

רופה דגרופה ליכא שום אמורא דאסר בדפרישית לעיל

לח.

ז א ת"י (פ"ג מהל' שבת
הלכה ד) ופ"ו הל' כג
סמג לארין סה טזר וש"ע
ל"ח סימן סוף סמ"ק א':
ח ב ג ת"י פ"ג מהל' שבת
הלכה ט סמג לארין סה
טזש"ע ל"ח סימן כג סמ"ק

לְעוֹי רִשׁ״י
קוֹרְמִי״שׁ. מִירוֹת הַעוֹרֵר
(יִשׁׁיחַ בֵּרֶךְ).

בשוגג יאכל. אפי' הוא
עלמא ואפי' זו ביום וביק

[illegible]

רבינו ר' יצחק בן אברהם
ביתא להתירא, חני נמי קיפא
בדדיה מחולין שט, וכעייז
ב"ק ס"א, או לא יאכל הוא
לעולם אבל אחריים ישראלים
יאכלים (כתובות שט).

רבי נסים גאון
בירדא. אמר רבי חנינא
בשהלך רבי יוסי
לציפורי. הדבר שגרם לו
לילך לציפורי הוא שמפורש
בבבא מדליקין ודף גזו יוסי
ששתק יגלה לציפורי.